نگاه دولت به اینترنت

صدای پاستور

فاطمه مهاجرانی
سخنگوی دولت

چند وقتی است موضوع «اینترنت پرو» که اساساً با هدف حمایت از کسب‌وکارها و برخی فعالیت‌های حرفه‌ای مطرح شده است، به یکی از بحث‌های داغ فضای رسانه‌ای و شبکه‌های اجتماعی تبدیل شده و در کنار خود، پرسش‌ها و بعضاً نگرانی‌هایی را در افکار عمومی و میان فعالان حوزه دیجیتال به همراه داشته است و در نشست‌هایی که با خبرنگاران محترم داشته‌ام، دولت بارها در این زمینه خطاب پرسش قرار گرفته است. در همین ابتدا باید تأکید کرد که دولت بر این باور است که این حساسیت‌ها طبیعی است و باید درباره آن با شفافیت و صراحت بیشتری توضیح داده شود. اما در وهله دوم، باید تأکید کرد که نگاه دولت نسبت به اینترنت، مبتنی بر اصل عدالت ارتباطی و دسترسی برابر برای همه شهروندان است. دولت هیچ‌گاه قائل به اینترنت مبتنی بر طبقه‌بندی شغلی یا نابرابر، نبوده و نیست. همان‌طور که رئیس‌جمهوری نیز تصریح کرده‌اند، اینترنت صرفاً یک ابزار سرگرمی یا ارتباطی ساده نیست، بلکه به بخشی از زیست روزمره، کار، آموزش و زندگی مردم تبدیل شده است و از این منظر دسترسی به اینترنت یک ضرورت عمومی محسوب می‌شود، نه امتیاز ویژه برای گروه‌های شغلی یا حرفه‌ای.

درعین این حقیقت، باید توجه داشت که آنچه با عنوان «اینترنت پرو» مطرح شده است، در اصل یک سازوکار محدود، تخصصی و تعریف‌شده بود؛ سازوکاری که در چهارچوب مصوبات یک کمیته در دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی پیش از جنگ به تصویب رسید. بر همین اساس، در دوره‌ای که کشور با شرایط ناشی از جنگ تحمیلی، تهدیدات امنیتی و نگرانی‌های مرتبط با امنیت سایبری مواجه بود، تلاش شد برای بخشی از کسب‌وکارها و مجموعه‌هایی که فعالیت حرفه‌ای و تخصصی آنها وابستگی مستقیم به اینترنت بین‌الملل دارد، امکان دسترسی پایدارتر فراهم شود تا فعالیت‌های اقتصادی و خدماتی کشور دچار اختلال کامل نشود. بنابراین موضوع «اینترنت پرو» از ابتدا نیز به معنای ایجاد یک ساختار دائمی یا همگانی برای طبقه‌بندی یا گروه‌بندی دسترسی به اینترنت نبوده و نیست و درواقع راهکاری اضطراری برای حفظ حداقل کارکرد اقتصاد دیجیتال در شرایط بحران است.

دولت به‌خوبی می‌داند که هرگونه تبعیض در دسترسی به اینترنت، می‌تواند نگرانی اجتماعی و نارضایتی مردمی ایجاد کند و دقیقاً به همین دلیل نیز بر ضرورت بازنگری، ساماندهی و شفاف‌سازی در این حوزه تأکید دارد. در همین چهارچوب هم بود که رئیس‌جمهوری محترم دستور داد موضوع ساماندهی و راهبری این حوزه با نگاهی دقیق‌تر و منسجم‌تر دنبال شود. بر همین اساس دکتر عارف، معاون اول رئیس‌جمهور به عنوان «رئیس ستاد ویژه ساماندهی و راهبری فضای مجازی کشور» منصوب شد تا این موضوع در قالب ساختاری چابک و هماهنگ، با در نظر گرفتن همزمان ملاحظات امنیت سایبری کشور، نیازهای مردم و الزامات توسعه اقتصاد دیجیتال کشور پیگیری شود.

این اقدام رئیس‌جمهوری نشانه روشنی از نگاه دولت به مسأله اینترنت است. دولت معتقد است امروز اینترنت بخشی از زیرساخت زندگی مردم است و سیاست‌گذاری در این حوزه باید مبتنی بر عقلانیت، عدالت، شفافیت و اعتماد عمومی باشد. به دیگر سخن، حفظ کیفیت زندگی مردم، پایداری کسب‌وکارها، توسعه اقتصاد دیجیتال و پاسخ به مطالبات مردم بخشی از تلاش‌ها و اقدامات لازم برای حفظ و تأمین امنیت عمومی و کلی کشور است.

نگاه دولت در این زمینه روشن است؛ تصمیماتی که در شرایط خاص امنیتی اتخاذ شده‌اند، نباید به رویه دائمی و احساس تبعیض در برخی گروه‌های جامعه تبدیل شوند. مسیر مورد نظر دولت، حرکت به سمت دسترسی پایدار، کاهش محدودیت‌ها در چهارچوب مصالح کشور و ایجاد توازن میان الزامات امنیت سایبری و حقوق شهروندی است. دولت امیدوار است با پیگیری‌های صورت‌گرفته، هماهنگی‌های جدید و مأموریتی که رئیس‌جمهوری به معاون اول داده‌اند، بتوان در آینده نزدیک به شرایطی رسید که هم دغدغه‌های امنیت سایبری کشور مدیریت شود و هم مردم و فعالان اقتصادی بتوانند با آرامش و اطمینان از ظرفیت‌های اینترنت و فضای مجازی بهره‌مند شوند.

پیوند هویت و مذهب در شاهنامه فردوسی، عنصر وطن‌پرستی و مقاومت را در دل ایرانیان زنده نگه داشته است

نگهبانی ایران با پیوند حماسه و خرد

گزارش

گروه سیاسی

در تاریخ ایران، کمتر مفهومی را می‌توان یافت که به اندازه پیوند میان ایران و اسلام ماندگار بوده باشد. ایران، اسلام را با زبان و فرهنگ خود درآمیخت و اسلام نیز به یکی از ستون‌های هویت تاریخی ایرانیان بدل شد. در همه بزنگاه‌های مهم تاریخ این سرزمین، این پیوند خود را پررنگ‌تر از همیشه نشان داده و هرگاه ایران در معرض تهدید قرار گرفته، هویت ایرانی و ایمان دینی در کنار یکدیگر به میدان آمده‌اند.

دو جنگ اخیر رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه ایران، یعنی نخست جنگ ۱۲ روزه و سپس جنگ ۴۰ روزه، عینی‌ترین نمونه‌های همین بزنگاه‌های تاریخی هستند. جامعه ایران در این مقاطع، بویژه در جنگ اخیر نشان داد که دفاع از کشور، امری ریشه‌دار در حافظه تاریخی و فرهنگی ملت ایران است. حافظه‌ای که هم از شاهنامه و اسطوره‌های ایرانی و هم از فرهنگ عاشورا تغذیه می‌کند. در جریان جنگ ۱۲ روزه، نشانه‌های متعددی از این هم‌افزایی هویتی دیده شد. حاج محمود کریمی، مداح اهل بیت(ع) در شب‌های محرم سال ۱۴۰۴، «ای ایران» خواند و در همان ایام، مجسمه آرش کمانگیر در میدان ونک تهران نصب شد و چندی بعد، مجسمه شاپور دوم ساسانی در میدان انقلاب تهران، در حالی که والرین، امپراطور روم در برابرش زانو زده بود، به نمایش درآمد.

این روند در جنگ ۴۰ روزه آشکارتر شد. در جنگ اخیر، عنصر هویت ایرانی و پیوندش با اسلام، بیش از هر زمان دیگری خود را نشان داد. در این میان، فردوسی و شاهنامه به یکی از در دسترس‌ترین و زنده‌ترین کانال‌های این پیوند تبدیل شدند. فردوسی تلاش کرد روح ایران را در زبان فارسی و روایت پهلوانی‌ها حفظ کند و این میراث، امروز در بزنگاه‌های تاریخی به کار ایرانیان می‌آید. یکی از روشن‌ترین مصادیق این گزاره، نوحه «تو رستم تهمتنی» با نوای حاج مهدی رسولی، مداح اهل بیت(ع) بود. اثری که مدافعان ایران را به رستم شاهنامه تشبیه کرد و به سرعت در جامعه فراگیر شد. این نوحه در اصل نوعی رجزخوانی ملی در دفاع از ایران محسوب می‌شد. اثری که از قالب هیئات مذهبی فراتر رفت، در میان اقشار مختلف جامعه شنیده شد و در حافظه جمعی ایرانیان نشست. اما یکی از دلایل اصلی شکل‌گیری و تداوم این پیوند میان هویت ملی و مذهب، تأکید رهبران انقلاب اسلامی بر توجه به هویت و خرد ایرانی بوده است. رهبر شهید انقلاب همواره نگاه ویژه‌ای به زبان فارسی، فرهنگ ایرانی و جایگاه فردوسی داشتند و بارها بر اهمیت حفظ هویت تاریخی ایران تأکید کرده بودند. آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای، رهبر انقلاب اسلامی نیز در پیام اخیر خود، درباره اهمیت زبان فارسی، پاسداشت هویت ملی و جایگاه فردوسی سخن گفته‌اند و در همین حال رئیس جمهور مسعود پزشکیان نیز فردوسی را پیوند دهنده «میان پهلوانان ملی و دینی ایران» دانسته است.

به دلیل همین تأکیدها و نگاه ویژه است که امسال، مراسم بزرگداشت فردوسی در دانشگاه‌ها، محافل فرهنگی و همایش‌های مختلف، پررنگ‌تر از همیشه برگزار شد. آن هم در شرایطی که حماسه‌های اساطیری ایران بیش از گذشته به ادبیات مذهبی و مداحی‌ها راه یافته است.

روایت تداوم هویت و خردورزی ایرانی در شرایط بحران

غلامرضا ظریفیان
استاد تاریخ

شاهنامه فردوسی، همواره به سه سطح اصلی با زندگی امروز جامعه ایرانی ارتباط برقرار می‌کند:

- **هویت تاریخی:** شاهنامه بازتاب پیوستاری است که هویت ایرانی را از گذشته تا امروز حفظ کرده است. باوجود تنوع فرهنگی و اجتماعی گسترده، چند دال مرکزی و مفاهیم مشترک همچنان جامعه ایران را پیوند می‌دهند. این اثر نشان می‌دهد که هویت جمعی ما نه تنها بر مبنای جغرافیا، بلکه بر پایه تمدن، زبان، اخلاق و حافظه تاریخی شکل گرفته است.
- **اخلاق سیاسی و اجتماعی:** شاهنامه، علاوه بر روایت‌های قهرمانی، پیام‌های روشن اخلاقی و سیاسی دارد. فردوسی هشدار می‌دهد که ایران تنها با قدرت نظامی حفظ نمی‌شود؛ خرد، عدالت، همکاری و همبستگی اجتماعی از ارکان اصلی تداوم کشورند. پهلوان مطلوب در شاهنامه، مانند رستم، نمونه قدرتی است که با خرد و خویشتنداری همراه است؛ او شجاع و سلحشور است، اما اسیر غرور و خودبینی نمی‌شود.
- **روان‌شناسی جمعی و شرایط جامعه:** شاهنامه بازتاب نگرانی‌ها و چالش‌های جمعی ایرانیان در مواجهه با بحران‌هاست. تجربه تاریخی ایران، از دو جنگ بزرگ گرفته تا دوران تعلیق میان جنگ و صلح، نشان داده که جامعه ایرانی همواره در جست‌وجوی معنا و ثبات هویتی بوده است. رجوع امروز ما به شاهنامه، نشانه نیاز به بازسازی اعتماد، تداوم تاریخی و تعادل میان خرد و سلحشوری است. فردوسی در شاهنامه بارها تأکید می‌کند که ایران فقط با شمشیر حفظ نمی‌شود. دفاع واقعی از ایران به خردجمعی، عدالت و پیوندهای اجتماعی وابسته است. این آموزه‌ها امروز نیز بسیار کاربردی‌اند، زیرا جامعه ما بیش از هر زمان به پهلوانان خردمند و کنشگر نیاز دارد. شاهنامه همچنین به ما هشدار می‌دهد که خطر واقعی جامعه، فراتر از دشمنان خارجی، فرسایش داخلی است. تصمیم‌گیری‌های هیجانی، خودبینی نخبگان، گسست اجتماعی و بی‌اعتمادی می‌توانند یک جامعه را از درون تضعیف کنند. تجربه تاریخی ایران، از سقوط شاهنشاهی گرفته تا بحران‌های داخلی و خارجی، نشان داده که تداوم کشور وابسته به خرد، همکاری اجتماعی و حفظ پیوندهای هویتی است. بنابراین شاهنامه نه تنها روایت گذشته ایران است، بلکه چراغ راه حال و آینده نیز هست. درواقع رجوع امروز جامعه ایرانی به شاهنامه نشان‌دهنده نیاز به بازسازی اعتماد، حفظ هویت تاریخی و یافتن تعادلی میان سلحشوری و خردورزی است.

فردوسی و حماسه پایدار ایرانیان

غلامعلی دهقان
استاد تاریخ دانشگاه

فردوسی نماد پیوند ایران باستان و ایران دوره اسلامی است؛ او به خوبی اساطیر ایرانی را با دوره تاریخ پس از اسلام پیوند زد. شاهنامه، منشوری از دلاوری‌های ایرانیان برای حفظ «ایرانیت» است. واقعیت این است که ایرانیان بسیاری آمده‌اند و رفته‌اند، اما روح ایرانی همچنان پویا و باقی است. اگر روزگاری فردوسی پرسید که «هنر نزد ایرانیان است»، دفاع جانانه این ملت نشان داد که همچنان هنر و حماسه نزد ایرانیان باقی است. چنانکه سرود:

هنر نزد ایرانیان است و بس
ندادند شیر ژیان را به کس

ایرانیان یکدل و یزدان‌شناس، نیکی را از بدی جدا می‌دانند. در دفاع ۴۰ روزه ملت ایران، به خوبی معلوم شد که ایرانیان همچنان روحیه دلاوری خود را حفظ کرده‌اند و قرار نیست گوی حماسه و قهرمانی را به دیگران بسپارند. اگر اسطوره رستم، زبان فردوسی در هزار سال پیش بود، امروز نیز رستم‌های زمانه حماسه می‌آفرینند و در دفاع از ایران بزرگ، هیچ واهمه و ترسی ندارند. بیهوده نیست که این روزها در کوی و برزن این نغمه شنیده می‌شود: «تو رستم تهمتنی بزن که خوب میزنی». امروز که واقعیت‌های نبرد از سوی دشمنان انقلاب و ایران هویدا می‌شود، بیش از گذشته می‌توانیم حماسه‌های رستمیان زمانه را درک کنیم.

هنگامی که آمریکا با بودجه ۹۰۰ میلیارد دلاری نظامی در سال، در کنار بودجه متحدان خود در منطقه که مجموعاً به هزار میلیارد دلار می‌رسد، در برابر بودجه ۷ میلیارد دلاری نظامی جمهوری اسلامی ایران قرار می‌گیرد، آنگاه می‌توان فهمید که جنگ را تنها سلاح‌های نظامی کفایت نمی‌کند؛ بلکه در کنار این سلاح‌ها، رویه حماسی و رزمی که در اساطیر فردوسی آمده است نیز باید به کار آید. آنچه برای اهل بصیرت جالب بود، اشاره رهبر انقلاب اسلامی، آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای، در سالروز بزرگداشت حکیم توس به این حماسه بزرگ ایران یعنی شاهنامه است. ایشان فراتر از آن، به تجلیات واقعی شاهنامه در زندگی روزمره ما و به خصوص دفاع ۴۰ روزه اشاره کردند.

واقعیت این است که شاهنامه، هویت ملی ایرانیان است که با اساطیری چون رستم، گردآفرید، سیاوش و آرش، تنها زبان یک مقطع خاص از تاریخ ما نیست. شاهنامه، خورشید فروزان ادبیات ماست که نشان از ویژگی‌های مردمی دارد که نه در یک زمان مشخص، بلکه در همیشه تاریخ زیسته‌اند و با رزم و دلاوری خود از کیان ملی ایرانیان محافظت کرده و می‌کنند.

ایران به مثابه «دولت-تمدن»

سیدجواد میری
استادپژوهشگاه علوم‌انسانی و مطالعات‌فرهنگی

هر انسانی در مواجهه با خطرات و تهدیدات به «وجودی‌ترین ریشه‌های» خود بازمی‌گردد. این قاعده انسانی بر جوامع هم صدق می‌کند. یعنی هرگاه جامعه‌ای مورد تهاجم وجودی قرار گیرد ناخودآگاه تلاش می‌کند تمام نیروهای نهفته خود را به استخدام بگیرد تا تمامیت خویش را بازیابد. این سخن بدین معناست که در مواجهه با طوفان‌های حوادث تاریخی جوامع یاد می‌گیرند که «ریشه‌های بنیادین» خود را قویتر کنند تا در تندبادهای تاریخی از جا کنده نشوند. ایران صرفاً یک «ملت-دولت» نیست بل جامعه‌ای است که دارای «دولت-تمدن» است. اما «دولت-تمدن» چیست؟ دولت-تمدن یعنی اینکه ما مردمانی هستیم که ریشه در تاریخ درازنای منطقه و جهان داریم و مؤلفه‌های بنیادینی شاکله هویت تمدنی ما را در طی تاریخ درازی ایجاد کرده است و این هم فرصت و هم تهدید برای ما است. فرصت از آن روی که هویت جمعی ما را در سه ساحت انسانی و جغرافیایی و تاریخی با خویشتن و اهالی منطقه و جهان بشری عمیقاً پیوند زده است و تهدید از آن جهت است که اگر ما این «کانونیت تمدنی» را به درستی درک نکنیم و از آن استفاده ابزاری کنیم آنگاه «زبان پیوند» به «زبان تفرقه» تبدیل خواهد شد. زیرا این نکته که ما صرفاً ملت-دولت نیستیم بل دولت-تمدن هستیم بدین معناست که وجود تمدنی ایران بود و نبودش برای بشریت السویه نیست بل بودش حال و آینده بشریت را به مانند گذشته پربارتر و متفاوت خواهد کرد و نبودش خسرانی برای آینده جهان خواهد بود. اما سؤال اینجاست که چه مؤلفه‌هایی در تمدن وجود دارد که بود و نبودش برای بشریت حائز اهمیت است؟ ما می‌دانیم که جهان بستر ظهور و افول است ولی چه چیزهایی می‌تواند در ساحت بشری از مرز جزئیات عبور کند و به اقلیم بقا برسد که مادامی که بشر روی کره زمین زیست می‌کند جاودانه بماند؟ به نظرم پاسخ به این پرسش آسان نیست ولی اگر لَختی تأمل کنیم درخواهیم یافت هر آنچه بتواند به ساحت مؤلفه‌های عام و کلی برسد آنگاه هم دوام خواهد داشت و هم اینکه بشر بدون حضور آنها یا بخشی از آن عناصر زندگی‌اش دچار نقصان و حتی نیستی شود. بنابراین باید ببینیم چه مؤلفه‌هایی در تمدن ایرانی وجود داشته و دارند که برای قوام و دوام نه تنها ایران و منطقه ما بل بشریت حیاتی است که اگر آنها نباشند هستی و زندگی جامعه بشری دچار خلل و حتی مرگ خواهد شد؟ از این منظر باید به پیام آیت‌الله خامنه‌ای درباره فردوسی بنگریم. زیرا فردوسی وجوهی از وجود بشر به مثابه «انسان» را نمایندگی می‌کند که در آن مؤلفه‌هایی همچون فتوت، مروت، راستی، حقیقت، عدالت، گذشت، شجاعت، مقاومت و دستگیری از ضعفا به اوج خود رسیده‌اند و نمونه اعلای چنین انسانی «رستم» است. رستم صرفاً یک فرد تاریخی در گذشته نیست بل ایده‌آل تایپی است که فرد و جامعه ذیل حکمرانی مبتنی بر «حکمت» در ساختار «حکومت کیخسرو» ایران و جهان را با عدالت و مشورت و معنویت (سه مؤلفه‌ای که امروز در نظم جهانی غایب است) به ساحل امن می‌تواند برساند.

فردوسی یکی از حکمایی بود که توانسته بود کهن‌الگوهای بشری را کشف کند و جامعه را به سوی آنها سوق دهد. اما اکنون پرسش اینجاست که ما چگونه می‌توانیم این مؤلفه‌ها را در جامعه خود و جهان پیرامونی خویش رشد و گسترش دهیم؟ جهان از غیبت معنویت و نبود عدالت و حذف مشورت رنج می‌برد و فردوسی به ما می‌گوید رنجی که رستم‌ها (انسان‌های ایده‌آل) می‌کشند از دست «کیکاووس‌ها» (حاکمان قدرتمند اما بی‌خرد) است که جهان و مردمانش را دچار درد و رنج و تعب کرده‌اند.

بنابراین پرداختن به فردوسی به عنوان بخشی از سنت باید در ذیل یک پروژه کلان‌تر قرار گیرد و آن تمایز بین دو رویکرد «بر-گشت به سنت» یا «باز-گشت به سنت». پروژه برگشت به سنت به مثابه یک حرکت ارتجاعی و سلفی یعنی اینکه ما دوباره فردوسی یا سنت را در اکنون و اینجا «تکرار» کنیم که نه شدنی است و نه مطلوب اما پروژه «بازگشت به سنت» حرکتی آگاهانه و احیاگرایانه است. زیرا در باز-گشت ما دوباره نسبت‌های خود را با گذشته و حال و آینده و دیگران بازیابی می‌کنیم و عناصر حیاتبخش زندگی جمعی خود را بازشناسی می‌کنیم و هر آنچه را که دچار «نسیان» شده بود پیدا می‌کنیم و با آن «اُنس» دوباره می‌یابیم. به عبارت دیگر، پرداختن به فردوسی اگر ذیل کلان‌پروژه باز-گشت به خویشتن وجودی باشد آنگاه نه تنها شاهنامه و معارف آن در نسبت با انسان جدید در ایران و جهان مورد بازسازی قرار خواهد گرفت بل کلیت سنت‌های فکری و هنری و ادبی و فلسفی و علمی موجود در تمدن ایرانی به زبانهای گوناگون که بخش مهمی از تمدن اسلامی هم است احیا خواهد شد. به سخن دقیق‌تر، در این یک قرن اخیر یکی از تلاش‌های احیاگران شرق از اقبال لاهوری تا شریعتی و مطهری و مالکوم ایکس تا سیدمحمد نقیب العطاس و شهید صدر این بوده است که «ما» هضم در جهاز هاضمه عقلانیت ابزاری و جهان‌بینی مادی نشویم و «دیگری» را به استثمار نکشیم. جهان اکنون تشنه سخنانی از جنس فردوسی و مولوی و سعدی و حافظ و نظامی و خطایی و فضولی و نسیمی و پروین اعتصامی و شهریار است که آفاق دیگری پیش روی بشریت گشوده‌اند و خلاصه آن معارف در زبان حضرت زهرا سلام‌الله علیها در یک جمله است و آن این است «الجار ثم الدار» و این دقیقاً سخن فلاسفه اگزیستانسیال است که ما را در باب التفات وجودی به «دیگری» تذکر می‌دهند.

شاهنامه، پشتیبان روحی و روانی ایرانیان

وحید شالچی
جامعه‌شناس واستادداشگاه علامه

فردوسی از قله‌های تمدن ایرانی است و شاهنامه سند هویتی ایران به شمار می‌رود. این اثر نه‌تنها نماد عقلانیت ایرانی است، بلکه زادگاه حماسه ایرانی نیز محسوب می‌شود. فردوسی زمانی متولد شد که غرور ملی ایرانیان دچار خدشه شده بود و هجوم به ایران طی چندین سده ادامه داشت. در چنین شرایطی، شاهنامه حس افتخار و حماسه را در میان ایرانیان زنده کرد. اهمیت شاهنامه نه‌تنها در محتوای آن، بلکه در فرم انتخابی اثر، یعنی حماسه نهفته است. فردوسی توانست پیوندی محکم بین فرهنگ ایران باستان و فرهنگ ایرانی-اسلامی برقرار کند و این میراث بیش از هزار سال است که در ایران زنده مانده و خاطره تاریخی ایرانیان را با خود حمل می‌کند. امروز نیز اقبال به فردوسی رو به افزایش است.

سال گذشته بیشترین توجه به فردوسی در دانشگاه‌های کشور مشاهده شد؛ از دانشگاه ایلام در غرب تا دانشگاه زابل در شرق و از شمال تا جنوب ایران. نه‌تنها استادان و دانشجویان رشته‌های علوم انسانی، بلکه دانشجویان دانشکده‌های فنی و مهندسی نیز با اشتیاق بسیار به بزرگداشت فردوسی پرداختند. شاهنامه، کتابی سرشار از حکمت و حماسه است؛ اثری که ایران‌دوستی را بدون هیچ نشانه‌ای از نفرت یا برتری‌جویی نژادی برجسته می‌کند. این کتاب نمونه بارزی از اخلاق ایرانی است و نشان می‌دهد با تکیه بر حماسه و خرد، می‌توان از شرایط دشوار عبور کرد. بنابراین شاهنامه گنجی تمام‌نشدنی است؛ حافظه تاریخی ایرانیان را در خود جای داده و مملو از حکمت، عقلانیت و اخلاق است.

در روزهای سخت، مردم ایران به ذخایر نمادین و اسطوره‌ای خود پناه می‌برند و یقیناً شاهنامه کتابی بزرگ است که در این مقطع حساس می‌تواند پشتیبان روحی و روانی مردم باشد. در واقع شاهنامه کمک می‌کند تا ایرانیان روند ایستادگی درخشان خود را ادامه دهند و همزمان نشان‌دهنده اهمیت هویت ملی و میراث فرهنگی کشور است. در همین راستا پیام رهبر انقلاب اسلامی در روز بزرگداشت فردوسی بار دیگر بر اهمیت این اثر و پیوند عالی‌ترین مقامات کشور با میراث فرهنگی ایران تأکید دارد. شاهنامه، با ترکیب خرد و حماسه، اخلاق و تاریخ، نه‌تنها میراثی ملی، بلکه اثری جهانی و فاخر است که می‌تواند چراغ راه ایرانیان در هر زمان و شرایطی باشد.

مزایده صادراتی بیلت آلیاژی ریخته‌گری مداوم
شرکت فولاد آلیاژی ایران
شماره مرجع مزایده: IASCO-EXPT1405-02 مورخ: ۱۴۰۵/۰۲/۲۴
شرکت فولاد آلیاژی ایران (IASCO) در نظر دارد نسبت به فروش بیلت آلیاژی صادراتی، از طریق مزایده عمومی اقدام نماید. خاطرنشان می‌سازد که عرضه در گرید منتخب و به‌شرح جزئیات ذیل انجام می‌پذیرد. از علاقمندان به شرکت در مزایده مزبور دعوت به‌عمل می‌آید که از تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۴ لغایت ۱۴۰۵/۰۲/۲۹ برای دریافت اطلاعات مزایده و راهنمایی‌های لازم با واحد صادرات به شماره تماس‌های ۹۸۳۵-۳۱۲۲۲۶۷۵+ و ۹۸۲۱-۸۸۳۲۲۶۲۱+ و نشانی ایمیل Salesexp@iasco.net در ارتباط باشند. مهلت ارائه پیشنهاد قیمت مزایده یادشده حداکثر ساعت ۱۵:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۲۹ می‌باشد.

Iran Alloy Steel Company
Tender Announcement for Export of CC-Alloy Steel Billet
Tender Ref. No.: IASCO-EXPT1405-02 Date: 14/05/2026

Please be informed that *Iran Alloy Steel Company (IASCO)* intends to launch a general Tender for the export of CC-Alloy Steel Billet under the following terms and conditions:

1. Product Specifications and Commercial terms:

Main Tender Grades & Quality	Acc. to attached specification No.
9403I	C07KU9403I40411A042

※ *Other Grades may also be considered By Customer Request with related premium price. (Please clearly specify the desired grade, analysis and etc.)*

- **Size & Dimensions:** (130*130) * 12,000 mm.
- **Quantity:** 25.000 MT (±10%).
- **Delivery Time:** approximately 30 days after receipt of advance payment.
- **Delivery Term:** FOB Bandar Abbas.

Note: Other delivery ports including BIK, Parsian and Chabahar may be considered upon buyer's request, subject to amended delivery time and mutual agreement.

2. Tender General Conditions:

a. The offer must remain valid for at least **seven (7) Iranian working days** from the submission deadline.
b. Vague, conditional or incomplete offers will not be considered.
c. The buyer's company must be legally registered outside the Islamic Republic of IRAN.
d. **IASCO** reserves the right to accept or reject any or all offers at its sole discretion.
e. All payments shall be deemed valid only upon the Seller's receipt of official bank confirmation.
f. Submission of offer implies full acceptance of all tender terms and conditions.

3. Offer Submission:

For instructions and further information, kindly contact the Export Department using the following details:
Tel: +9835-31222675 & +9821-88322621.
Email: Salesexp@iasco.net (For registration only, not to send any offer).

4. Closing Date:

Deadline for Offer Submission: Tuesday, May 19, 2026- by 3:00 p.m. (Tehran Local Time)